

Folketingets Lovsekretariat

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

19. april 2006

Vedlagt fremsender jeg i 80 eksemplarer min besvarelse af spørgsmål S 3915 stillet af Rune Lund (EL) den 6. april 2006.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Bendt Bendtsen

19. april 2006

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Besvarelse af spørgsmål S 3915 stillet af Rune Lund (EL) den 6. april 2006.

Spørgsmål S 3915:

”Hvor meget brugerbetaling, offentligt udbud, fri konkurrence skal der være på et givent serviceområde for at en velfærdsydelse omfattes af service-direktivet?”

Svar:

I EU-retten sonderer man i forhold til offentlige tjenesteydelser mellem tjenesteydelser af almen interesse og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Tjenesteydelser af almen interesse er undtaget fra direktivforslaget, hvorimod tjenesteydelser af almen økonomisk interesse er omfattet – dog med en række begrænsninger.

Hvorvidt en given ydelse betragtes som almen eller almen økonomisk er i udgangspunktet op til medlemsstaterne selv at definere i overensstemmelse med EF-traktaten og EF-domstolens praksis.

Direktivforslaget fastholder denne frihed i artikel 1, stk. 3, hvor det slås fast, at direktivet ikke berører medlemsstaternes frihed til at bestemme, hvad de anser for at være tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Der eksisterer ikke en officiel definition af tjenesteydelser af almen interesse i EU-retten. Fra EF-domstolens praksis kan det imidlertid udledes, at tjenesteydelser af almen interesse er tjenesteydelser uden økonomisk sigte, f.eks. tjenesteydelser som udelukkende har karakter af myndighedsudøvelse. Af retspraksis kan også udledes, at tjenesteydelser af almen interesse typisk drejer sig om virksomhed, som staten udfører som led i sine opgaver på det sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og retlige område.

Traktaten indeholder heller ingen definition af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Af traktaten fremgår alene, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse skal fremme social og territorial samhørighed (artikel 16), og at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, der er overdraget virksomhederne, er underkastet Traktatens bestemmelser, herunder konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem (artikel 86, stk. 2).

Af domspraksis kan udledes, at betegnelsen ’almen økonomisk’ anvendes, hvis levering normalt er pålagt særlige operatører og ikke automatisk over-

draget samtlige virksomheder i en bestemt økonomisk sektor. Udførelsen må heller ikke ske med rent økonomisk formål, men der skal være tale om, at virksomhederne påtager sig forpligtelser, som hindrer, at de fastlægger deres aktiviteter efter rent forretningsmæssige overvejelser. Formålet med tjenesteydelsen skal desuden være at imødekomme borgernes almindelige behov, dvs. ydelsen skal være baseret på hensyn af almen interesse.

Det forhold, at Traktaten ikke præciserer, hvornår en tjenesteydelse er af almen økonomisk interesse, men at det overlades til medlemsstaterne at vurdere dette – dog under kontrol af EF-domstolen – betyder, at vurderingen kan skifte over tid og i takt med samfundsudviklingen.